

ETT I KRISTUS

Bakgrunnsstoff *Rom 5,19; 6,3–6; 8,9; 2 Kor 5,17; Gal 4,5–7; 6,15; Ef 4,24; Kol 3,10.*

Minnevers “Derfor, hvis noen er i Kristus, er han en ny skapning. Det gamle er borte, se, det nye er blitt til” (2 Kor 5,17).

Hovedtanke Å vise at Kristi forsoningsverk varer ved idet han oppfordrer oss til å bli medlemmer av den nye menneskehet som han har innstiftet.

Ukeoversikt Kristi offer har sørget for alt det vi trenger for å bli frelst. Også muligheten til et evig fellesskap med ham som vår frelser og Herre. Gjennom dåpen blir vi innlemmet i Kristus og får del i hans død og oppstandelse. Slik erkjenner vi at hans død er vår død fordi han døde for oss. Dermed blir vi ett med ham. I denne enheten får vi del i alle de velsignelsene som følger av hans offer og vi blir medlemmer av den nye menneskeheten som han har innstiftet i sin egen person. Ved Den hellige ånds verk fører denne enheten med Kristus til at vi blir innlemmet i menigheten som Kristi kropp. Å være ett med Kristus innebærer derfor at vi har kontakt med ham og knyttes til hverandre i det mysteriet som er hans menighet.

SØNDAG**To menneskeslekter**

Studer parallellene og motsetningene nedenfor og sammenfatt sannheten om Adams syndige natur og den nye menneskeheten i Kristus:

ADAM

1. Guds Sønn (*Luk 3,38*)
2. Var ulydig (*Rom 5,19*)
3. Synden kom (*Rom 5,12*)
4. Dødens seier (*Rom 5,17*)
5. Etterkommerne ble syndere (*Rom 5,19*)
6. Brakte fordømmelse (*Rom 5,18*)
7. Alle dør i ham (*1 Kor 15,21*)

KRISTUS

- Guds Sønn (*Luk 3,22*)
- Var lydige (*Rom 5,19*)
- Nåden kom (*Rom 5,20–22*)
- Livets seier (*Rom 5,17*)
- Mange blir rettferdige (*Rom 5,19*)
- Brakte rettferdiggjørelse (*Rom 5,18*)
- Alle skal få liv i ham (*1 Kor 15,21*)

Adams fall førte til åndelig død og atskillelse fra Gud. Alle Adams etterkommere opplevde det samme som Adam og maktet ikke å seire over synd og død. Av naturen tilhører vi Adam, en syndig menneskehet som er atskilt fra Gud.

Hvordan blir man så medlem av den nye menneskeheten som Gud har skapt i Kristus? Det finnes bare én måte, og den går via den nye fødsel. Den nye menneskeheten utgjøres av dem som er født ovenfra, og ikke av kjødet (*Joh 3,3.5, 6*). Dette er de som i Kristus har funnet Guds eneste frelsesmiddel, trodd på ham og arvet evig liv (*vers 15*). De tilhører nå et nytt skaperverk og er satt fri fra syndens slaveri (*2 Kor 5,17*). De er blitt Guds barn og medlemmer av den himmelske familie. Paulus sier at dette er å være adoptert inn i Guds familie (*Gal 4,5-7*). Jesus ble erklært å være Guds Sønn ved sin dåp, og vi får del i hans barnekår når vi i dåpen blir innlemmet i familien. Det at Gud adopterer oss betyr ikke at vi er noe mindre enn barn. Tvert imot: “Ånden selv vitner sammen med vår ånd og sier at vi er Guds barn” (*Rom 8,16*).

Til ettertanke **Hvordan bør vårt liv i denne nye menneskehet skille seg ut fra livet i den gamle menneskehet? Hvilke håndgripelige forskjeller har du sett? Hva sier svaret om deg selv?**

MANDAG**Gjøre alt nytt: En ny menneskehet**

Endemålet for Kristi frelsesverk er at alt skal bli nytt, så den skaden synden har gjort for alltid kan bli utbedret. Dette håpet om det “nye” ble kunngjort av Det gamle testamentets profeter, især Jesaja. Han talte om at det skulle bli en ny himmel og en ny jord (*Jes 65,17*). Det gamle testamentets forståelse av dette nye utdypes i Det nye testamentet, og nå i lys av Jesu frelsesverk. Derfor er “det nye” ikke bare det vi ser fram til i Kristus, men også noe vi som kristne allerede nå nyter godt av. Vi har for eksempel allerede inngått en ny pakt med Kristus (*Mark 14,24*), og vi vandrer allerede i et nytt liv (*Rom 6,4*). Det nye er her fordi Kristus innstiftet det i kraft av sin død og oppstandelse.

Frelsesverket er egentlig et gjenskapelsesverk, og det er så gjennomgripende at det vil føre til en ny himmel og en ny jord. Men denne gjenskapelsen innledes ikke med den nye himmelen og den nye jorden. Ja, ikke engang med gjenskapelsen av våre gamle kropp. Den begynner med at det skapes en ny menneskehet. Vi må huske at syndens problem i hovedsak er direkte forbundet med syndefallet. Løsningen på problemet begynner med at syndens kontroll over menneskesinnet brytes. Dette er mulig i kraft av det Kristus har gjort for oss. Denne nye menneskeheten ble innstiftet av Kristus, for i ham var det guddommelige og det menneskelige ett. Den nye menneskeheten er derfor dette at mennesket får ta del i den menneskeheten Kristus har innstiftet.

Denne nye menneskeheten er ikke et usynlig abstrakt fenomen uten konkret uttrykk i historien. Den kommer til uttrykk i menigheten som Kristi kropp. I denne nye menneskeheten betyr ikke etnisitet og sosiale forskjeller noe som helst, men bare Kristi kraft til å gjøre oss til ett i ham. Paulus sier at Gud i

Kristus førte jøder og hedninger sammen i kirken fordi han vil “stifte fred og skape ett nytt menneske av de to” (*Ef 2,15*). Dette nye “mennesket” eller menneskeheten er skapt i Kristus i den forstand at den har del i det fellesskap med Gud som ble mulig i Kristus.

Til ettertanke Les **Galaterne 6,15; Efeserne 4,24, og Kolosserne 3,10**. Hva betyr disse versene for deg? Har du opplevd det de lover? Hvordan kan du bidra til at disse løftene blir en realitet i ditt liv?

TIRSDAG

Ett med Kristus

Hvordan skildrer Paulus dette at mennesket innlemmes i Kristus? Rom 6,3–6; 2 Kor 5,17.

Det er ingen automatikk i det å tilhøre Kristus. Det skjer når man i tro velger å tilhøre ham. Vi innlemmes i Kristus gjennom den troen som kommer til uttrykk i dåpen. Denne ritene er av umåtelig betydning.

Den er for det første en offentlig erklæring om at Kristi død var vår død og at vi tilhører en ny skapning, en ny menneskehet i kraft av oppstandelsen. For det andre døde vi ikke “i Kristus”, men vi ble “døpt til hans død”. I dåpen ble vi ett med ham i hans offerdød og opprettet dermed et evig fellesskap med ham. For det tredje: Paulus tolker ordene “døpt til Kristus” som at vi døde “med Kristus” (*Rom 6,3.8*) og at vi nå er blitt levende “med Kristus” (*Kol 2,13*). Denne måten å si det på viser at vår død til synden og vårt nye liv bare finner sted i Kristus og aldri uavhengig av ham.

De velsignelsene som strømmer ut fra Kristi død får vi med andre ord bare del i når vi ved troen blir ett med ham i hans død og oppstandelse. Å dø med ham betyr at vi innser at han er vår frelser. Å ta imot ham som frelser betyr at vi innser at han er Guds Sønn og døde på korset for vår synd og vårt opprør, og at vi opplever anger, dåp og syndens tilgivelse (*Apg 2,38*). Sann

omvendelse er mer enn det å innse at Bibelen er sann. Det forutsetter at vi innser vår sanne tilstand som syndere, at vi atskilt fra Kristus er dømt til et liv i synd og død, en fortvilet tilstand som bare kan endres fundamentalt når vi blir ett med Kristus i hans død.

Vår innlemmelse i Kristi oppstandelse innebærer at bare han er vår Herre fra nå av. Vår deltakelse i hans oppstandelseskraft viser at syndens ikke hersker over oss mer. Paulus spurte: “Vi som døde bort fra synden, hvordan kan vi fremdeles leve i den?” (*Rom 6,2*). For ham er det utenkelig at kristne skal styres av syndens makt. Men han vet at selv om synden har mistet plassen på vårt hjertes trone, så forsøker den å gjenvinne kontrollen. Derfor skriver han: “La altså ikke synden herske i deres dødelige legeme, så dere følger dets lyster” (*Rom 6,12*). Dette er mulig på grunn av Den hellige ånds kraft som vi fikk da vi ble døpt. Ved troen har vi del i hans død og oppstandelse. Disse to tingene er uløselig knyttet sammen og vitner om at vi tilhører ham (*Gal 3,27.29; Kol 2,12*).

ONSDAG

I Kristus

**Hvordan skal vi forstå uttrykket “i Kristus” ut fra disse versene?
Rom 16,7; Gal 3,28; Ef 1,1; Kol 1,28; 1 Tess 4,16.**

Paulus bruker uttrykket “i Kristus” på flere måter. I visse tilfeller bruker han “i Kristus” om noe Gud gjør i Kristus. For eksempel: “Det var Gud som i Kristus forsonte verden med seg selv” (*2 Kor 5,19*). Her formidler uttrykket to tanker: At Kristus er det eneste redskapet Gud bruker i forsoningsverket og at forsoningen har sitt tilhold i Kristi person og verk. Dermed kan man bare ha del i den når man er ett med ham. Faktisk er alle frelsens velsignelser ene og alene tilgjengelige gjennom Kristi offer. Det er i ham vi får det i både nåden (*Ef 1,2*), det evige liv (*Rom 6,23*), Guds kall til et hellig liv (*Fil 3,14*), utvelgelsen (*Ef 1,4*), gjenløsningen (*Kol 1,14*), rettferdiggjørelsen (*Gal 2,17*),

tilgivelsen (*Ef 4,32*) og helliggjørelsen (*1 Kor 1,2*). I ham ble vi skapt til gode gjerninger (*Ef 2,10*), kan vi komme fram for Gud (*Ef 3,12*), har vi fått plass i himmelen (*Ef 2,6*), har vi en arv (*Ef 1,10.11*), vinner vi seier (*2 Kor 2,14*), kan vi alt (*Fil 4,13*), er vi grunnfestet og bygges opp (*Kol 2,7*). Alt dette og mer til blir vårt når vi blir ett med Kristus.

Uttrykket brukes også for å si at alt det den kristne gjør, blir gjort i fellesskapet med Jesus: Vi gleder oss i ham (*Fil 3,1*), roser oss i ham (*Rom 15,17*), står fast i ham (*Fil 4,1*), er sterke i ham (*Ef 6,10*), og gjør troens gjerninger i ham (*Gal 5,6*).

Uttrykket “i Kristus” er høyaktuelt når det gjelder syndens mest ødeleggende virkninger. Synden fjerner oss fra sentrum og desorienterer oss. Den legger oss inn under det ondes innflytelse. Kristus er nå sentrum for vår eksistens og gir retning til alt vi er og foretar oss. Dette senteret ligger nå utenfor oss selv, i Kristus, og det er i ham vi lærer både oss selv og vår høye bestemmelse å kjenne. Alt det vi gjør må skje ut fra vår enhet med ham, ikke ut fra egeninteresser.

Til ettertanke Se over alt det vi har fått i Kristus og still deg selv dette spørsmålet: **Tilegner jeg meg alt det vi har fått løfte om i Kristus? Og hvis svaret er nei: Hvorfor ikke?**

TORS DAG

I Kristus: Ånden og menigheten

Studer Rom 8,9 og les merknadene nedenfor før du med dine egne ord prøver å forklare tekstens mening.

Det er en nær sammenheng mellom Ånden og Kristus. Flere av tankene i Rom 8,9 fortjener vår oppmerksomhet. For det første kontrasten mellom det å være i kjødet (den syndige natur) og det å være i Ånden. De troende er ikke i kjødet, det vil si at de ikke styres av sin falne natur. For de som styres av kjødet er i opprør mot Gud og kan ikke underlegge seg Guds vilje (*vers 6-8*). De troende er i stedet i Ånden. De har åndelig liv (*vers 10*),

de er blitt Guds barn (*vers 14*) og syndens hersker ikke over dem. Teksten skildrer to uforenlige livsmønstre: Det ene tilhører det gamle mennesket, og det andre det nye menneske i Kristus.

For det andre: Det å være i Ånden betyr at man tilhører Kristus. Dermed skulle det være klart at det å være ett med Kristus er synonymt med å være i Ånden. Det settes ikke likhetstegn mellom Kristus og Ånden, men det antydes at Kristus har fellesskap med de troende gjennom Ånden. Fellesskap med ham er fellesskap med Ånden. De gavene vi får i Kristus sies også å være i Ånden. For eksempel blir vi rettfærdiggjort og heliggjort ved Ånden (*1 Kor 6,11*), vi har “rettfærdighet, fred og glede i Den Hellige Ånd” (*Rom 14,17*) og vi har fellesskap i både Ånden og i Kristus (*1 Kor 1,9; Fil 2,1*).

Man skal også huske at fellesskap med Kristus i dåpen ikke kan skilles fra fellesskap med Kristi kropp, som er kirken. Å bli døpt til Kristus er samtidig å bli “døpt til å være ett legeme” – nemlig kirken (*1 Kor 12,13*). Forestillingen om kirken som Kristi kropp påpeker den enhet og gjensidige avhengighet som består de troende imellom og med Kristus. Dette fellesskapet gjenspeiles eller nedfeller seg i et liv som blir levd i Kristus / i Ånden. Menighetsmedlemmene omtales ofte som dem som er “i Kristus”, så noen ganger betyr uttrykket ganske enkelt “å være kristen” i betydningen å leve et liv som helt ut bestemmes av det Kristus har gjort for dem.

Betrakt ditt eget liv det siste døgnet. Hvilke praktiske tegn tyder på at du lever “i Kristus”? Hvordan avspeiles ditt fellesskap med Kristus i den måten du omgås andre menighetsmedlemmer som også er en del av Kristi kropp?

FREDAG

Videre studium

“Kristus ga menneskeheten en tilværelse ut fra seg selv. Å føre menneskeheten inn i Kristus, å føre den falne slekt til enhet med guddommen, det er gjeløsningsverket. Kristus tok menneskelig

natur for at menneskene skulle bli ett med ham slik han er ett med Faderen, for at Gud skal kunne elske mennesket slik han elsker sin eneste Sønn, for at menneskene skal få del i guddommelig natur og være fullkomne i ham.” – *Selected Messages*, bind 1, side 251.

“Er dere i Kristus? Ikke hvis dere ikke innser at dere er feilende, hjelpeløse syndere som er under fordømmelse. Ikke hvis dere skryter og opphøyer dere selv. Hvis det finnes noe godt i dere, kan det i sin helhet tilskrives en barmhjertig frelsers nåde. Dere kan ikke opprette noe bånd mellom dere selv og Kristus i kraft av deres fødsel, deres renommé, deres velstand, deres talenter, deres dyder, deres fromhet, deres godhet eller noe annet som forbindes med dere. Deres forbindelse med menigheten ... tjener ikke til noe hvis dere ikke tror på Kristus. Det er ikke nok å tro visse ting om ham. Dere må tro på ham. Dere må stole helt og fullt på hans frelsende nåde.” – *Testimonies for the Church*, bind 5, side 48, 49.

**Spørsmål til
drøftelse**

- 1. Ennå eksisterer det gamle og det nye mennesket side om side i oss. Hvordan opplever du dette til daglig? Hvilken av dine to naturer kommer lettest til overflaten, og hvorfor?**
- 2. Skriften lover oss en ny himmel og en ny jord, så alt det som er her nå, skal bli feid til side og bli borte for alltid. Hvorfor burde vår erkjennelse av alle tings forgjengelighet gjøre det lettere for oss å prioritere det som er rett i livet?**
- 3. Beskriv hva det rent praktisk sett betyr for deg å være “i Kristus”. Hva har denne erfaringen å si for ditt forhold til Gud og til andre?**
- 4. Hva bør tanken på kirken som Kristi kropp ha å si for menighetens liv? Hva er det som holder medlemmene sammen som Kristi kropp? Kol 3,4. Hvordan kan dere bidra til at kirken står samlet om sitt budskap og sin misjon?**

Sammendrag Ved sin synd ble Adam far til en menneskehet som var skilt fra Gud. Kristus kom, han var ett med Gud og seiret over fienden da han døde for vår synd. Slik opprettet han en ny menneskehet, en som var ett med Gud og fritatt for syndens og dødens slaveri. Av naturen tilhører vi den gamle menneskehet, men vi blir medlemmer av den nye ved troen på ham. Dermed begynner vi et nytt liv, forenet med Jesus og hans kirke.